

Osztálykirándulás 2014. szeptember 25-27.

8. A osztály

A háromnapos kirándulás programja a következő volt:

csütörtök: Eger, Líceum csillagvizsgáló és könyvtár, Bazilika, vár, vármúzeum, Gárdonyi-ház

péntek: vár, kazamata, börtönmúzeum, Bélapátfalva, Szilvásvár, Szalajka-völgy

szombat: Feldebrő, Gyöngyös, Mátra Múzeum

Íme pár beszámoló a látottakról:

Líceum-csillagvizsgáló

A hosszú buszozás után egyből az Egri Líceumba mentünk. Az épület keleti oldalán található 11 emeletes, 53 méter magas toronyban 1776-ban nyílt meg a csillagvizsgáló. A lépcsőn felfelé haladva érdekes kísérleti eszközöket láttunk. Egy szobába betérve előadással vártak minket. Az előadó gondosan elmagyarázta a kísérletek tapasztalatait. Egy rövid időre mi is kipróbálhattuk az eszközöket. Ez mindenkinek tetszett.

A legfelső emeleten egy kicsi, sötét szoba volt, ahol a tetőn bejutó fény néhány tükör segítségével a szoba közepén lévő asztalra vetíti a város látképét. Megcsodálhattuk az 1700-as évek szórakoztató eszközét. Ezután kimentünk a teraszra. Gyönyörű panoráma tárult elénk. Nagyon élveztük az itt eltöltött időt.

Gémes Imre

Az egri vár

Izgatottan vártuk az első többnapos kirándulásunkat. Eger volt az állomás.

Az egri várat Gárdonyi Géza Egri csillagok című regényéből ismertem. Volt elképzelésem az olvasottak alapján, de itt élőben nagyon elcsodálkoztam, milyen hatalmas és gyönyörű a vár és környéke.

Megtekintettünk egy kiállítást, ahol élményszerűen láthattuk, átérezhettük az akkori kor hangulatát, ruházatát, életét.

A kazamatáknál megnéztük a tüzes kereket, amit 1552-ben Bornemissza Gergely szerkesztett. A kazamatákból a Gergely-bástyán áthaladva a földalatti folyosókig lehetett eljutni. A palota földszintjén a börtönkápolnába mentünk. Márványtábla állít emléket az 1552 évi várvédő hősök tiszteletére.

A börtönkiállítás olyan tárlat, ahol a középkori Magyarország büntetéseit mutatják be. Félelmetes volt ezeket az eszközöket látni.

Gárdonyi Géza sírját is megnéztük, ami nagyon szép és gondozott.

Pár órát töltöttünk a várban és környékén az idő rövidsége miatt. Amit láttam, nagyon tetszett.

Aczél Mátyás

Szilvásvár

Pénteken délután elindultunk Szilvásváradra. Amikor odaértünk a kis vásártéren körbenéztünk. 45 perc múlva jött a kisvasút értünk. Útközben láttuk a völgyet. Amikor leszálltunk, elindultunk az ősember barlangjához. Sétálás közben láttunk egy nagy tavat. Mindenki nézelődött, fényképezgetett. Pár osztálytársunk felfedező túrára indult. Lakatos- Tóth tanár úr vett pisztrángot, és akik ott maradtak, azok kaptak is belőle. Miután elfogyott a hal, elindultunk a barlang felé. Ahogy mentünk, láttunk egy patakot, és ott megálltunk. Páran felmentünk, a többiek pedig ott maradtak. Amíg mi sétáltunk felfelé a hosszú úton, addig néhányan a pataknál gátat építettek. Végül elértük utunk célpontját, a hegy tetején. Egy hatalmas barlang tárult elénk. Beérve felmáztunk egy nagyobb buckára, amin fényképezkedtünk.

Lefelé menet jókedvűen énekelgettünk. Amikor leértünk, csatlakoztunk a többiekhez, majd együtt megnéztük a Fátyol-vízesést és elindultunk a tóhoz. Mikor mentünk vissza, láttunk pár őzet, de helyettük inkább lőttünk pár képet.

Útközben beszélgettünk, viccelődtünk. Amikor visszaértünk az állomásra, észrevettük az egymás mellett sorakozó ajándékboltokat. Nézelődtünk, vásárolgattunk. Pihenés után indultunk vissza a szállásra. Ezzel véget ért a hosszú túránk.

Kővágó Kinga, Oroszvári Panna

Gyöngyös -Mátra Múzeum

Az első terem a vadászat eszközei közül a fegyvereket tárja a látogatók elé, az ősi visszacsapó íjtól a legmodernebb sorozatgyártású ismétlő fegyverekig. A puskák mellett a lőszerkészítés eszközei, a kiegészítő tartozékok, török, lándzsák láthatók a vitrinben.

A második terem Dr. VARGA (DE VARGAS) ERVIN (1912-2003.) volt debreceni ügyvéd vadászati, vadászattörténeti tárgyi emlékeit mutatja be enteriőrszerű berendezés formájában

A harmadik terem a vadász felszerelési tárgyait, a szinte művészi kivitelű vadászjegyeket, valamint a vadászat tárgyát, a vadat megjelenítő különféle művész tárgyakat mutatja be.

A negyedik terem a többtől némileg eltérően, három dioráma segítségével az apróvadak közül mutat be néhányat, a vetítőrendszer segítségével viszont a nagyvadakkal ismerkedhet meg a látogató.

A Mátra Múzeum emeletének öt barokk termében Gyöngyös történetével, az itt élő emberek mindennapi életével ismerkedhet a látogató.

Az első terem a „Várostörténet dióhéjban” címet kapta, ahol végigkövethetjük a település történetének jelentősebb állomásait az 1334-es a városi kiváltság megszerzésétől egészen az 1950-es évekig. Itt láthatók először a Szent Bertalan templom északi részén feltárt 16. századi Szent Anna kápolna padlóteglaí, de kiemelt helyet foglalnak el a városiasodás folyamatát meghatározó, a céhes ipart és szőlőművelést, valamint az oktatást bemutató tárgyak. Az egyes korszakokra jellemző viseleti darabok végig vonulnak az egész kiállításon, mintegy gerincét adva a több mint 670 éves múltnak. A város területének fejlődését valamint a jelentősebb műemléképületek történetét terepasztal segítségével ismerheti meg a látogató.

A történeti kiállítás második terme a 19. század polihisztorának, Bugát Pálnak állít emléket, aki 1793-ban született Gyöngyösön. Bugát Pál nem csak orvos volt, de nyelvújítással is foglalkozott. 1843-ban megalkotta legjelentősebb műszógyűjteményét, a Természettudományi Szóhalmazt, s ő volt, aki 1841-ben létrehozta a Tudományos Ismeretterjesztő Társulatot. 1848-49-ben az ország főorvosává nevezték ki. Az itt látható enterieurben a nagy tudós szobájának bútorai, a feleségét ábrázoló festmények, oklevelei valamint természetrajzi gyűjteményének néhány darabja kapott helyet.

A harmadik teremben 1783 és 1822 közötti időkből származó öltözet-darabok láthatók, amelyek az 1990-es évek közepén, a Szent Erzsébet templom kriptájának feltárása során kerültek a Mátra Múzeum életmód-történeti gyűjteményébe. A selyem alapú szoknyák, mellények, a több méter vert csipkéből készült főkötők, az aranyozott gombokkal ellátott menték, az akkor élt módosabb városi lakosság életét szemléltetik. Mivel a tárlókban csak öltözet-töredékeket láthat a látogató, így a terem végében egy férfi és egy női viselet-rekonstrukciót állították ki, hogy megmutassák, hogyan is öltözködtek a polgárok itt a Mátra alján majd 200 évvel ezelőtt. A terem közepén lévő dobogón a 18. század végének jellegzetes koporsó-típusai láthatók.

A negyedik és ötödik terem a kastélyépítő földesúri családnak, az Orczyaknak állít emléket. A vitrinekben elhelyezett portrékon megismerhetjük a család jelentősebb tagjait, míg a leszármazási tábla a rokonsági kapcsolatokban nyújt eligazodást. Itt kaptak helyet a család által kölcsön adott bútorok, valamint a viseleti- és a címeres étkezés darabjai. A terem közepén lévő vitrinben, az 1736-ban magyar bárói rangot szerző Orczy István dolmánya látható.

Az ötödik terem a 18. század kiemelkedő személyiségének, a barokk kastély építtetőjének, báró Orczy Lőrincnek az emlékszobája. Ez a szoba a kastély egyik legszebb és legreprezentatívabb helyisége. Az épület felújítása során végzett kutatások alkalmával kerültek elő a falat borító nagyméretű, városképeket és csatajeleneteket ábrázoló freskók, amelyek készítése ideje a 18. század végére tehető. A főúri életmódot, a terem közepén elhelyezett barokk bútorok szimbolizálják.

A Mátra ásványkincsei régóta ismeretesek. Az első említések egyike Luigi Fernando Marsigli olasz hadmérnök tudósításából származik, aki 1700-ban megjelent könyvében azt írja, hogy egész Magyarországon a legtisztább aranyat Heves megyében bányásszák. A Mátrában a legjelentősebb ásványképződés az andezit hasadékaiban, hólyagüregeiben forró vizes oldatok hatására játszódott le. A kiállítás két teremben mutatja be azt a csodálatos világot, mely színével, formakincsével sokakat ejt ámulatba.

Az első teremben az ásványok változatos fajtáit láthatjuk, itt a gazdagság érzékeltetésére nem csak a Mátrából származó példányok találhatók, hanem szinte minden földrész képviselve van. Kiemelkedő jelentőségűek az Erdély területéről származó kristályok. (Dr. Erdei Antal magángyűjteményéből)

A második terem már egyértelműen a Mátra ásványvilágát tárja a látogatók elé. Az apró, olykor csak szakemberek számára értékelhető ásványok mellett a hatalmas, az egykor Gyöngyösorosziban és környékén folyó bányászkodás emlékeit idéző csodálatos kristálymezőkig.

A múzeum őslénytani anyaga az egykori gyűjtő Legányi Ferenc, és a jó barát, tudós Andreánszky Gábor munkásságának eredményeként nemzetközileg is kiemelkedő jelentőségű. A kiállítás ennek a

két nagyszerű embernek állít emléket, úgy, hogy közben bemutatja az Északi-középhegység legfontosabb őslénytani lelőhelyein előkerült növényi és állati kőületeket. A kiállítás két teremben került megrendezésre.

A hagyományos típusú tárlókban az Északi-középhegység neogén üledékeiből előkerült legjellegzetesebb növénymaradványok találhatóak. A földtörténet során bekövetkezett klíma és környezeti változások jól nyomon követhetőek a kiállított tárgyak tanulmányozása során. Az idősebb üledékekben még igen sok, napjainkra kihalt trópusi növényfaj képviselőit találjuk, míg napjainkhoz közeledve egyre több ismerős névvel, mérsékeltövi lombhullatókkal találkozunk.

A paleozoológiai anyag egy igen változatos ősi világról tájékoztat. A kiállítás tárlóiban, kronológiai sorrendben háromszázmillió év élővilágát tekinthetjük át. Megtalálhatók itt a mára már kihalt, háromkaréjúak, az ún. trilobiták, vagy a dínók kortársaként ismert lábasfejűek (ezek maradványai a kastély új padlóburkolatában is megfigyelhetők). De találkozhatunk a ma is élő csigák, kagylók évmilliókkal ezelőtt élt rokonaival is. A terem végén, egy nagyméretű tárlóban pedig a mamut és kortársai, a barlangi medve, gyapjas orrszarvú, ősbölgény csontmaradványai láthatók.

A természetrajzi kiállítás bemutatta a moha, cserje és lombkoronaszintet. Az állatok élővilágát és a növényvilágot.

Korcsik Domonkos, Korcsik Kristóf, Bán Benedek